

Projekt ustawy o asystencji osobistej został skierowany do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. To ważny etap w kierunku zapewnienia osobom z niepełnosprawnościami stabilnego, systemowego wsparcia, odpowiadającego na ich codzienne potrzeby i umożliwiającego większą samodzielność. Inicjatywa, która wyszła od pełnomocnika rządu ds. osób niepełnosprawnych oraz wiceministra resortu pracy, Łukasza Krasonia, ma szansę zmienić życie tysięcy ludzi w całej Polsce.

Obecnie funkcjonujące programy asystencji osobistej realizowane są w formie rocznych projektów pilotażowych, wdrażanych przez poszczególne gminy. Choć są cennym wsparciem, ich ograniczony czas trwania i niewystarczający wymiar godzin nie zaspokajają w pełni potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Brakuje stabilności, ciągłości oraz możliwości planowania przyszłości z perspektywą wsparcia.

Ustawowe uregulowanie asystencji osobistej pozwoli na ugruntowanie i rozwój tej formy pomocy. W założeniu ma ona nie tylko odciążyć bliskich i opiekunów osób z niepełnosprawnościami, lecz przede wszystkim umożliwić samym zainteresowanym prowadzenie bardziej niezależnego i aktywnego życia – zarówno społecznego, jak i zawodowego. To ogromna zmiana dla około 100 tysięcy osób z niepełnosprawnościami oraz ich blisko pół miliona opiekunów i członków rodzin.

Projekt ustawy zakłada szereg konkretnych rozwiązań, które wychodzą naprzeciw dotychczasowym ograniczeniom. Wśród kluczowych założeń znajduje się przede wszystkim zapewnienie długofalowego, kilkuletniego wsparcia zamiast krótkoterminowych programów. Przewidziano także znaczne zwiększenie liczby godzin asystencji – w pierwszym roku do 200 godzin miesięcznie, a docelowo nawet do 240 godzin. Ustawa ma obowiązywać na terenie całego kraju, dzięki czemu dostęp do tej formy pomocy będzie możliwy w każdym powiecie.

Szczególnie istotna jest zapisana w projekcie swoboda wyboru – zarówno co do podmiotu świadczącego usługę asystencji, jak i samego asystenta. Z myślą o jakości świadczenia wprowadzone zostaną obowiązkowe szkolenia oraz mechanizmy weryfikacji kwalifikacji i kompetencji osób pełniących rolę asystentów. Zakłada się również pełną indywidualizację wsparcia – dostosowanie go do potrzeb konkretnej osoby, a nie ujednolicony model.

Ważną zmianą będzie także objęcie programem młodzieży – od drugiego roku funkcjonowania ustawy z asystencji będą mogły korzystać osoby z niepełnosprawnością już od 13. roku życia.

Wprowadzenie ustawy o asystencji osobistej to inwestycja w godność, niezależność i aktywność obywateli z niepełnosprawnościami. To również realne wsparcie dla rodzin i opiekunów, którzy każdego dnia podejmują trud towarzyszenia bliskim w codziennym funkcjonowaniu.

Źródło: MRPiPS